

عنوان مقاله:

اثر بخشی روان نمایشگری بر خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر اصفهان در موقعیت تعارض آمیز و بدون تعارض

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس سراسری دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه افشاری - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد

ناصر باقری - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی روان نمایشگری بر خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر اصفهان انجام گرفت. روش پژوهش از نوع آزمایشی و با استفاده از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل دانش آموزان ابتدایی دختر سال شهر اصفهان سال 96-1395 بود. از میان آنها 30 نفر با روش تصادفی خوشه ای انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل (15) و آزمایش (15) گمارده شدند. از به عنوان ابزار پژوهش در پیش آزمون و پس (CSPI) پرسش نامه مقیاس خودکارآمدی در تعامل با همسالان آزمون استفاده شد. گروه آزمایش در 12 جلسه روان نمایشگری به مدت 60 دقیقه شرکت نمودند و گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکردند. با توجه به یافته های به دست آمده و استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیره، روان نمایشگری به صورت معناداری سبب افزایش خودکارآمدی کودکان گردید ($P=0/001$).

کلمات کلیدی:

روان نمایشگری، خودکارآمدی در تعامل با همسالان، موقعیت تعارض آمیز، موقعیت بدون تعارض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/821804>

